

Lov å prøve seg

Kringkastingen forteller 13. april at en gruppe palestinere (palestina-arabere) sultestreiker for å få bli i Norge. Kaller seg statsløse. Det ville Arafat neppe likt. Flyktninger til Jordan fikk jordansk statsborgerskap nærmest automatisk allerede etter den første arabisk-israelske krig.

Men det kan bli trangt om plassen på Vestbredden hvis alle som har far eller farfar eller farfarsfar fra det som var det britiske mandatområde Palestina, vil tilbake. I de første kriger flyktet tilsammen mellom 800 000 og 900 000 fra det som ble Israel og den israelokkuperte Vestbredden. Siden er tusener dratt frivillig, spesielt til Jordan, som opplevde oppgangstider under krigen mellom Irak og Iran. Palestinaaraberne har gjort det godt i Jordan. Regn med at de fleste blir der. Men hva med palestinaaraberne i Libanon, Syria, Nord-Afrika, Golfstatene — tilsammen ca. 1,5—2 millioner? I Gazastripen er det klemte sammen nesten en million palestinaarabere. På den lille Vestbredden (ca. 15 mil lang, ca. tre mil bred) er det allerede en million palestinaarabere, israelske settlere dessuten.

Arafat uttalte nylig — utenom

HD 19/4-94

alle avtaler hittil — at det palestinske flagg snart skal vaie over Jerusalem. Selv skal han foreløpig bosette seg i Jeriko — når det internasjonale samfunn har ordnet med det palestinske politiet. Norge har hittil lovet faghjelp, også til rettsvesenet og 15 millioner til politiet. Israelerne sier, og det må man gi dem rett i, at PLO praktisk talt ikke har planlagt noe til en palestinsk stat.

Bare tre—fem prosent av asylsøkerne godtas som politisk forfulgt og får asyl. Resten får bli av humanitære grunner og får familien ettersendt, om de ikke allerede har den med. Avvist i Sverige, søker man seg til Norge, hvor muslimer søker tilflukt i kristne kirker — og etter påvirkning fra pressgrupper får bli.

Norge må være det ideelle innvandrerland. Foreløpig.

Anton Olstad